

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه- کابل

۱۳ نومبر ۲۰۱۸

به تلاش‌های همه جانبه نیاز داریم

آگاهی از وضعیت جنگ و نیروهای دخیل در آن شرط اساسی پیروزی است. باید دشمن و دوست خود را بشناسیم و بدانیم که با کی باید جنگید، چه کسانی را باید آگاه کرد، چه کسانی را باید بسیج نمود و کی‌ها را باید روحیه داد.

(۱) دشمن: جبهه دشمن بسیار وسیع است. از امریکا و اروپا تا کابل و جاغوری و حتی در وجود خود ما ریشه دارد. طالبان مسلح، سمپات‌های غیر مسلح طالبان، افکار عامه مغشوش و آسیب دیده از سوء تفاهم‌ها و تبلیغات دشمن، ذهنیت‌های ناشسته و غیرواقع‌بینانه خود ما همه با مردم در جنگ‌اند.

برای پیروزی در جنگ باید تمام این جبهات دشمن را هدف قرار داد. در جبهه باید جنگید، با سمپات‌های طالبان باید مبارزه کرد، برای پاک کردن افکار عامه باید آگاهی‌دهی کرد، با ترس‌ها و تصورات نادرست موجود در جبهه دوست باید مبارزه کرد.

(۲) دوست: جبهه دوست خوشبختانه بسیار وسیع‌تر است و تا سنگرهای طالبان نیز ادامه دارد. برای بسیج نیروهای همسو و همسو کردن نیروهایی که به دلیل عدم آگاهی یا اطلاعات نادرست از ما دوری می‌جویند باید تلاش کرد.

به همین منظور باید چند گروه دخیل و مؤثر در جنگ را هدف قرار دهیم: (۱) مردم و افکار عامه، (۲) دولت و فراکسیون‌های مؤثر سیاسی، (۳) دولت‌ها و سفارتخانه‌های خارجی، (۴) افکار عامه دولت‌های مؤثر در جنگ افغانستان.

به این منظور باید هرکس در هرکاری که بیشترین مؤثریت را دارد دست به کار شود و در اطراف خود به بسیج نیروها بپردازد. کسانی باید در جاده‌ها باشند و افکار عامه کشور و جهان را متوجه وضعیت کنند. کسانی باید با قلم، سخنرانی و مصاحبه در مورد خواسته‌های تظاهر کنندگان و وضعیت مناطق جنگی آگاهی‌دهی کنند.

در کنار وارد کردن فشار بر حکومت و ناتو برای حمایت فوری مسلحانه از مردم، باید از طریق رسانه‌های بین‌المللی چند کار مهم انجام شود:

(۱) به جامعه جهانی و افکار عامه کشورهای امریکا و اروپا آگاهی داده شود که ورود طالبان به مناطقی چون جاغوری و مالستان صرفاً دست به دست شدن جبهه جنگ و بسته شدن مکاتب نیست. بلکه با استناد به اتفاقات مزار و یکاولنگ و میرزا اولنگ به یقین می‌توان گفت طالبان با ساکنان آن مناطق رفتاری را انجام خواهند داد که داعش در کوبانی انجام داده بود.

(۲) تلاش شود تا انگ و رنگ ناحقی که در اثر تبلیغات سوء دشمنان عامدانه و اقدامات جاهلانۀ دوستان نابخرد به چهره مردم هزاره به عنوان مزدور ایرانی و ضد غرب زده شده، پاک گردد. به آنان باید گفت مردم هزاره چوب سوخت ایران نیستند و چند آخذ جاهل نمی‌توانند از مردم ما نمایندگی کنند.

(۳) استقبال بی‌دریغ هزاره‌ها از روند جدید و عطش‌شان به جامعه باز و دمکراتیک را به گوش جهانیان باید رساند. یکی از ریشه‌های رنج هزاره‌ها بی‌زبانی و نبود لابی‌های مؤثر در کشورهای قدرتمند است. مبارزات طولانی در راه داریم. امروز نیز دیر نیست.